

Выходить ще Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы
коже рукою сплатъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека національна, поетична" виходить по 2 почат. ар-
куш кожного 16-го і послідного для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиці
Галицької.

Всі листи, посилки і роклямні надлежить переслати
до архею: редакція і адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.

Галицька.

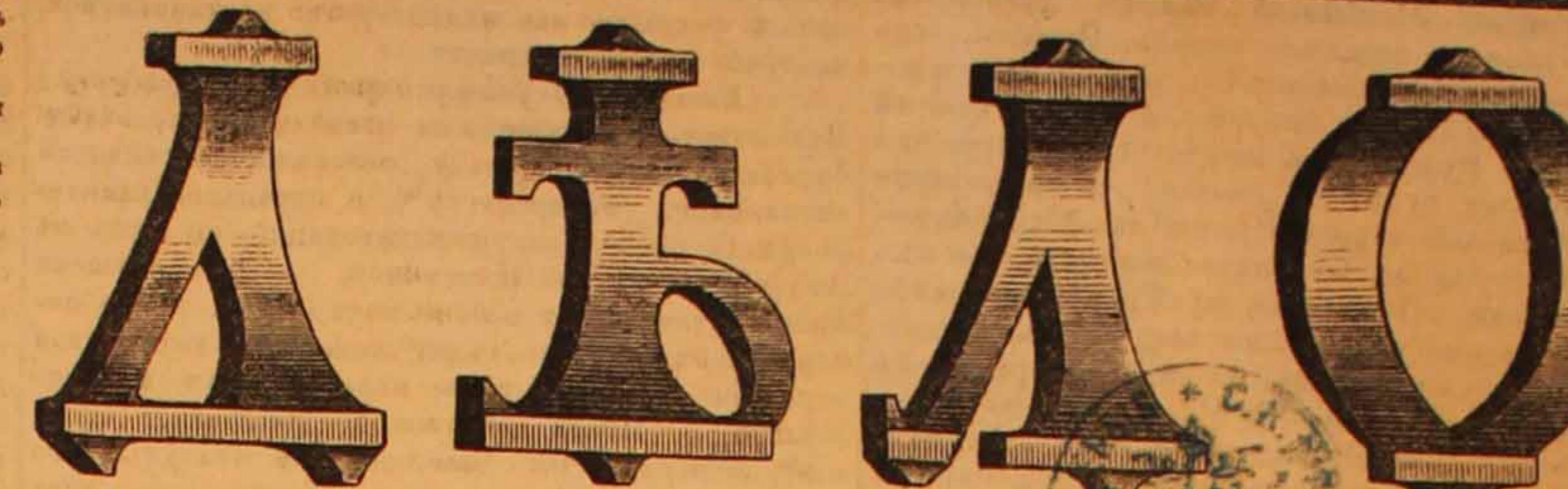
Рукописи не зберігаються тільки на попередніх застор-
женнях.

Поодиноке число стонта 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. а. в. більше однієї
третини початкової.

Рекламні неопечатані вільши б'ть порта.

Предплату надлежить переслати франко (найлучше
погоджено, переказомъ) до: Адміністрація часопису "Діло"
ул. Галицька Ч. 44.

Передъ зборомъ русского жъночого това- риства въ Станиславовѣ.

Есть се правда стверджена многими и
очевидными доказами, що толькъ той народъ
здужав осунувати тревале и повне житъ на-
ціональне, у котрого жінки суть переняті
свѣдомостю и идеалами того житъ. Толькъ
той рухъ, котрый запалюється въ домовомъ
огнищі, може горѣти рѣвнімъ и тревалімъ
поломенемъ; толькъ розумній, освѣченій и
мыслячій матеръ, сестри, жінки можуть вы-
провадити и виплекати розумніе, освѣченіе и
мысляче поколѣння. Впрочемъ и по за обру-
бомъ домового огнища и родинного житъ годъ
въ нашихъ часахъ заперечити великого и
важного впливу женщинъ на загальний ходъ
людской мысли и працѣ. Въ наукѣ и пись-
менствѣ, въ штуцѣ и літературѣ, въ дѣлахъ
сподобильнихъ и політическихъ они чимъ разъ-
частіше виступаютъ до працѣ и до бороть-
бы за свободу, за людськость, за права угнете-
ній та поневоленій, — имена такихъ жен-
щинъ, якъ Бичерь Стоу (авторка „Хаты дядь-
ка Томы“), Жоржъ Зандъ, Джоржъ Елють,
Марко Вовчокъ на завѣтніи останутся въ па-
мяти вдачної людскости на ряду съ іменами
найблагороднѣшихъ борцівъ за волю.

Потѣшаючи объявомъ мусимо назвати
се, що и въ нашій суспільноти жінки
починають не толькъ почуватися до обовязку
працювати для здигнення своїхъ сестеръ, а
разомъ съ ними и цѣлого нашого народного
руху, але смѣло и енергично берутся до та-
кої працѣ. Завязане передъ колькома лѣтами
у Львовѣ „Товариство рускихъ дамъ“ зробило
першій крокъ въ організації нашого жъно-
чества. Правда, чисто-локальний характеръ, и
цѣли чисто майже товариські та філандропій-
ні не дозволили тому товариству доси розши-
рити своїхъ рамокъ анѣ по за Львовѣ, анѣ
на поле ширшої народної працѣ. Велику за-
дачу освѣдомлення, сполучення і поднесення на-
шого жъночества по всѣй галицькій буковин-
ській і угорській Русі бере на себе нове това-
риство жъноче, заложене въ осені сего року
у Станиславовѣ, головно заходомъ Влов. панъ
і патріотокъ Кобриньской въ Озаркевичѣвѣ,
Бучиньской, Шанковской, Навроцкой і Ны-
чай. Статуты того нового товариства вже за-
верженнії ц. к. намѣстництвомъ и мы винѣ
подаемо ихъ до прилюдної вѣдомості. Якъ
бачимо зъ пагоди точки, товарисько не думає
ограничитися на одну мѣсцевість, але бажає
обхвати всю австро-угорську Русь, — значиться,
и плоды его дѣяльності въ той мѣрѣ будуть
мати далеко сягнутий значеніе. Дѣяльності тая
змагати буде до „ширеня освѣтнѣїхъ рускимъ
жъночествомъ и уможливлення рускимъ жін-
камъ користати въ образованії“. Цѣль тую думкою
товариство осягнути при помочі чи то вла-
сныхъ літературно-науковихъ видавництвъ,
чи то піддомагання істнующихъ уже вида-
вництвъ того рода, котрій-бы працювали въ на-
правлії змагань товариства, — дальше при помо-
чі отчітівъ, забавъ товариськихъ, театраль-
нихъ представлень і т. д., дѣ-бы въ одного
буку підносілись і дискутувались теоретично
ї спори, котрій обнимаютъ загальнюю на-
шу „питання жъночого“, а въ другого боку
живимъ дѣломъ, примѣромъ і словомъ ши-
рилось бы нове житъ, національна свѣдомостъ
межъ нашими жінками.

Бажаючи новому товариству якъ най-
красшого і найширшого розвою для добра та-
коже будущихъ поколѣнїй, для під-
несення нашої літератури, для роззвѣту на-
шого товариського житъ, мы рівночасно ува-
жаемо своїмъ обовязкомъ запросити всѣхъ
патріотокъ і патріотокъ въ всѣхъ
крайяхъ нашої Русі, щобъ якъ найчислен-
нѣше вступали въ члены того товариства, а
кому толькъ частъ і средство позволяє, щобъ
на день 8 к. с. грудня прибували до Станис-
лавова на першій загальній зборъ нового това-

риства. Зборы тѣ мають для цѣли Руси велике значеніе. Они будуть мѣрою того, о колько наше жъночество збудилося вѣдь сну и до-
звѣло до понимання своїхъ народныхъ правъ і обовязківъ. Для того мы бажали бѣ на тихъ зборахъ побачити сестеръ нашихъ вѣдь кѣнцѣвъ нашої Руси, а бодай почутіи пись-
момъ враженій голосы тихъ, котрими обставини не позволяютъ особисто туды явитися.

Наводимо въ повнѣй основѣ статутъ „То-
вариство рускихъ жінокъ“ въ Станиславовѣ.

§. 1. Товариство рускихъ жінокъ визна-
чило собѣ задачу ширити освѣту межъ рускимъ
жъночествомъ і уможливити ему користь зъ
образованія. — Політика есть въ объему чинно-
стей товариства виключена. Головнимъ мѣсцемъ
пробування того товариства и его канцелярії есть
мѣсто Станиславовѣ.

§. 2. Для досяження цѣлей товариства слу-
жить передовомъ засіданіє: видаання науково-
літературного журналу и книжокъ отповѣдаю-
чихъ потребамъ жінокъ, т. е. подаючихъ ду-
ховий кормъ и підносячихъ літературно жъноч-
нія.

§. 3. Зреализованіе того средства, якъ і
покритиє всѣхъ видатківъ товариства осягає:
вкладками членовъ, добровольними дарами, дохо-
дами зъ устроюванихъ товариствомъ або поодин-
окими людьми въ користь вечерівъ, забавъ,
отчітівъ, театральнихъ представлень і пр., івен-
туальными легатами, якъ такожъ доходами зъ
розділажії книжокъ, видаючихъ товариствомъ.

§. 4. Товариство складається ізъ звичайнихъ
і почетнихъ членовъ.

§. 5. Членомъ звичайнимъ може бути кожда
жінка Русинка, горожанка Австро-Угорської дер-
жави. Кожному дѣйстивому членові свободно коли-
небудь виступити зъ товариства черезъ заявле-
ніе виступленія свого видѣлови, однакожъ залегли
вкладки обовязанії залатити.

§. 6. Членомъ почетнихъ може бути кожда
жінка въ пріятії членовъ видѣловихъ членовъ
або его заступникъ скликати видѣль.

§. 7. Членовъ, дѣлаючихъ противъ цѣлей то-
вариства, видѣль товариства виключає. Члены
неплатячі въ протягу року членськихъ вкладокъ,
перестають бути членами. Противъ виключенія
прислугує членамъ право отклику до загального
збору товариства, котрый жалобу рѣшає остаточно.

§. 8. Кожный звичайний членъ пріймає на
себе обовязки:

а) кожного року платити до каси 1 зр.
Рокъ товариства числито бѣдь дня завязаня то-
вариства;

б) брати ініціативу, бути помочнимъ і
участвувасти при уряджуванихъ въ користь то-
вариства отчітівъ, забавахъ, вечерахъ і проч.;

в) всюди и все старатися о розширенії і
успѣхѣ товариства і вѣро служити его цѣлямъ;

г) підмогати і розпростороняти виданя то-
вариства.

§. 9. Кожный членъ звичайний має право:

а) при загальніхъ зборахъ забирати голоство,
ставити внесення, голосувати при выборѣ головы,
або заступника, і видѣлу товариства — і при
всѣхъ рѣшеніяхъ загальногого збору, въ конці
вглядати у всѣ акти, предложенії загальному
зборові;

б) бути вибранимъ на голову, заступника

головы і до видѣлу товариства;

в) являтися на засѣдання видѣлу съ голосомъ
дорадчимъ (если не есть членомъ видѣлу), або
подавати до видѣлу внесення на письмѣ;

г) користати зъ всякихъ улегченъ, якъ за-
гальногого збору або видѣлу товариства для сво-
ихъ членовъ постановити.

§. 10. Членъ почетний має право до вступу
на загальній зборъ безъ права голосу.

§. 11. Всюди дѣлами товариства управля-
ють загальній зборъ і видѣль.

§. 12. Загальній зборъ отбувається кожного
року, въ котрому небудь мѣсці, заселеному Русинамъ.
Мѣсто для загальногого збору назначає загаль-
ний зборъ. На жаданії одної третої частії
членовъ, або якъ тогого обставини будуть вимага-
ти, має видѣль скликати надзвичайний загаль-
ний зборъ.

§. 13. Загальній зборъ скликується посред-
ствомъ газетъ або письменнихъ запрошеній.

§. 14. Загальній зборъ уважається откryтымъ,
коли явится одна третя частії членовъ звичай-
нихъ. Если-бы по дворазовому скликанію не яви-
лось одної третої частії членовъ звичайнихъ, то
за третимъ скликаніемъ загальногого збору може
отбуватися при довольніомъ числѣ членовъ звичай-
нихъ.

§. 15. На загальніхъ зборахъ предѣдає
голова товариства або его заступникъ. Выдѣль
товариства здає справу зъ веденія дѣлъ товари-
ства, предкладає рахунки і внесення. Загальній

зборъ вибирає комісію для розсмотренія книгъ
товариства.

§. 16. Загальній зборъ ухвалює змѣну ста-
тутовъ, рѣшає внесенія, откликіи і жалобы, име-
ніе почетнихъ членовъ, вибирає голову товари-
ства, заступника головы і видѣль, сконтурує
касу і рахунки, удѣляє або отмовляє абсолютно
видѣлови і розпоряджує, въ якій способѣ
маєткомъ товариства маєтъ орудувати.

§. 17. Загальній зборъ ухвалює все або
більшоство голосовъ, винявши ухвалює змѣну
статутовъ і рѣшає лише при рівності голосовъ;
біль означає спообомъ голосування (акламацію або
картками).

§. 18. Голова голосує при выборѣ видѣлу
и при виборі поетическихъ членовъ, вибирає
членовъ зъ поетическихъ членовъ, вибирає
членовъ зъ членовъ засідання зъ поетическихъ
членовъ, вибирає членовъ зъ членовъ засідання
зъ поетическихъ членовъ, вибирає членовъ зъ
членовъ засідання зъ поетическихъ членовъ.

§. 19. Выдѣль складається зъ голови, его за-
ступника і 6 членовъ видѣловихъ. Выдѣль уко-
нітиується, вибираючи зъ поетическихъ членовъ
членовъ зъ членовъ засідання зъ поетическихъ
членовъ, щобъ не дати потопитися въ морі політического
житъ. Завязують собѣ Поляки свої нарады, завя-
зують собѣ жиди ріжній свої кагали і школы,
радять надъ своїми дѣлами, — то мы Русини
такожъ маємо право зробити собї акуду, від-
йтися, висказати, що намъ долагає болить і
порадитися, якъ той біль ухилюти. Таку раду
и мы хотимо заснувати для всѣхъ Русинів
турчанського повѣта підъ іменемъ „Народна Рада“. Отакъ о. Яворський отчитавъ статутъ
и пояснивъ єго прикладами въ житі.

По о. Яворському забравъ голосъ о. М. Прухницкій і виложивъ народові: що се
конституція, на підставѣ котрої мы Русини
маємо право завязати нашу „Народну Раду“. Тутъ перейшовъ бесѣдникъ цѣлу нашу исто-
рію ажъ по нынѣшній часъ; згадавъ не за
одні віднайденії въ бувальщина рускої і порів-
навъ їхъ съ теперішнімъ свободнимъ для
насъ станомъ, котрый завдачуюмо лише дина-
стії Габсбургівъ, милостиво намъ пануючої. За-
для сего вибѣсъ „многая лѣта“ династії
габсбургской, а взгядно найяснѣшому на-
шому цѣсареві Францъ Іосифові I. Збіръ от-
тіївавъ трикратно громко „многая лѣта“.

По тѣмъ забравъ голосъ о. Щастній Саламонъ, парохъ въ Комарницѣ, і пояс-
нивъ народові: що то есть патріотъ і патріо-
тизмъ. О. Саламонъ вказавъ взагалѣ, що
суть такі люди, що не щадять анѣ свого май-
на, анѣ своїхъ силъ, ба навѣтъ не боїться і
смерти, а толькъ коло того заходиться, якъ-бы
то свій народъ поднести до щасливості тузем-
ної. „Тай меже вами Русинами були і есть
такожъ такі люди“, — і въ того перейшовъ
до заходу, щобъ якъ найчисленнѣше вису-
ватися въ члены „Народної Ради“.

По бесѣдѣ о. Саламона забравъ голосъ
предѣдателя збору і реа сумуючи въ корот-
кости сказане, заключивъ, що до переведенія
того, що „Народна Рада“ взяла собѣ за цѣль,
треба въ всѣхъ членовъ вибрати видѣль. Ві-
звавъ за-для того зборъ до выбору видѣлу, т.
е. предѣдателя і пять членовъ видѣлу і
двохъ заступниківъ. На предѣдателя „Народ-
ної Ради“ выбрано одноголосно о. Яворського,
а за членовъ видѣлу і їхъ заступниківъ
дво

вало, — то мала бери! Але бо мы складаємо въ податку тисячъ на тулу раду, та ще до того у той радъ суть наші грошъ повѣтівъ надъ 40.000 зр., о которыхъ нѣчо не знаємо, куды они обертаються. Я вносивъ-бы отже, що бы мы выбрали делегацію въ трехъ членовъ, котра пойшла бы чи поѣхала бы до Львова до пана намѣстника и запыталася, чи для турчанського повѣта истину якій іншій прав, та що буде съ тою новою радою повѣтівъ. — По сїй промовѣ выбрано делегацію въ трехъ членовъ, въ которую вѣшли о. Яворський и два господарі. По сїмъ слѣдували ще інші внесенія вѣтъ селянъ.

Около 4 тої години пополудни закривъ предсѣдатель першій зборы "Народної Рады" въ Турцѣ промовою: "Любі Брати! Спѣштеся домовъ и розповѣдите всѣмъ, що Вы тутъ видѣли и чули и склічтеся на другій разъ ще бльше. Но, дастъ Богъ дочекати, съ весною зробимо зборище (митингъ) народне, порадимся не надъ одною пекучою ваною справою. Будьте здорові! Ідѣть въ гараждъ!" — Народъ съ великою радостю розѣйшовся домовъ.

Участник.

Памятія бл. п. Григорія Воробкевича.

Дня 28 л. падолиста с. р. похоронили мы въ Чернівцахъ о. протоіерея Григорія Воробкевича, православного пароха въ Топоровцахъ, емеритованого професора школы реальнай въ Чернівцахъ, знаного въ нашій літературѣ підъ іменемъ "Наума Шрама". Дня 21 л. падолиста приїхавъ въ Топоровець до Черновца до свого брата проф. о. Ісидора Воробкевича, славно звѣстного на цѣлій Русі підъ іменемъ "Данила Млакі". Тутъ заховали на рахну, которую мавъ бльше якъ двадцять лѣтъ, и перебувши чотири доби въ страшеннѣхъ болажъ, умеръ на затроненіе крові дня 26 л. падолиста. Якъ грому въ ясного неба ударила та сумна вѣсть всѣхъ циркъхъ синівъ Буковинської Русі — и они поспѣшили отдать честь покойному супроводчики его до сирої могили. На домовинѣ пок. Григорія вложили вѣнцѣ лаврові: 1. "Руска Бесѣда", 2. родина, 3. ученики реальнай школы, 4. професори реальнай школы. Товариство академиківъ рускихъ "Союзъ" взяло участъ въ похоронѣ. Явилися такожъ громадане въ Топоровець въ бльшомъ числѣ и тымъ оказали, якъ любили сего священика, котрый бувъ имъ щиримъ порадникомъ и добрымъ батькомъ. Словами були: "Не мали мы такожъ доброго пань-отца и не будемъ мати!"

Громада Топоровець має надъ 1000 нумеровъ а до 4000 душъ и лежить въ садагурскому повѣтѣ на самой границѣ російской. Зъ давна давень дѣзначувалася таа громада, якъ и всѣ буковинські, неумѣреностю въ уживаню горачихъ напитківъ. Зъ давна давень не оттягавъ нѣкто Топоровець бѣгъ городки, якъ и въ цѣлій Буковинѣ майже нѣкогда нѣкто людей бѣгъ пілітики не оттягавъ. Ажъ приїшовъ о. Григорій Воробкевичъ до Топоровца и все що недѣль та свята говоривъ проповѣдіи до народа бѣгъ серця, въ котрьхъ завававъ нардѣ вымовными розумованиемъ до отверзенія, до честного житїя, до прадѣвъ и просвѣтї. Се велика васлуга покойного, бо тутъ въ Буковинѣ особливо по рускихъ громадахъ нема того звѣчаю, що пань-отѣ проповѣдували людямъ, а якъ де котрый и проповѣдує, то звѣчайно читає нардови що звѣчайно незрозумѣлого. По кѣлькохъ лѣтахъ тої прадѣвъ показалися вже спасеній овочі. Люди топорець повздержувалися бѣгъ неумѣреного уживаня напитківъ, декотрі перестали зовѣтъ пити, а надто самі люди звали за моральною підмогою покойного читальню, до котрої все сходиться и де читають и слухаютъ. Покойный мавъ ще гадку осунувати склѣп громадскій, де бы люди все, чого потребують, мали въ лѣпшомъ гатунку и за таїшъ грошъ и де пожитокъ ішовъ-бы на окраину церкви та на громадскій потреби, — але ненадѣйна смерть перервала пасмо житїя сего тихого а такъ трудащого робітника на нивѣ руско-народнай.

Всѣмъ знаючимъ нашу літературу вѣдомо, якъ почестьне мѣсце має въ нѣй покойный, писавшій підъ іменемъ "Наума Шрама" прекрасні думы историзмъ. Буковинська Русь тратить въ покойномъ не толькож найвѣрѣйшого, найциркѣйшого свого сына, але разомъ и чоловѣка високо образованого и гуманного. Онъ относився все дружно до румунського народа. Покойный тимивъ добре, що въ давнину въ XV, XVI и XVII вѣкахъ Русини, маючі въ преславнѣмъ рицарствѣ запорожскому на півѣ самостїйный бѣгъ державний, помогали неразъ Румунамъ въ ихъ тяжкихъ борбахъ съ Турками; Русини пропали тогдь кровь свою за свободу румунського народа підъ славними гетьманами коцаками, якъ княземъ Вишневецкимъ-Байдою, Іваномъ Сіїрговскимъ, Іваномъ Підковою, и др. Князь Вишневецкій-Байдо и Іванъ Підкова положили за свободу румунську головы: першій бувъ поштешній Туркамъ въ Константинополю, другого казнило польське правительство у Львовѣ буцѣмъ для того, що нарушилъ миръ заключений черезъ Польшу

съ Турцією. Покойный тимивъ добре, що въ податку тисячъ на тулу раду, та ще до того у той радѣ суть наші грошъ повѣтівъ надъ 40.000 зр., о которыхъ нѣчо не знаємо, куды они обертаються. Я вносивъ-бы отже, що бы мы выбрали делегацію въ трехъ членовъ, котра пойшла бы чи поѣхала бы до Львова до пана намѣстника и запыталася, чи для турчанського повѣта истину якій іншій прав, та що буде съ тою новою радою повѣтівъ."

— По сїй промовѣ выбрано делегацію въ трехъ членовъ, въ которую вѣшли о. Яворський и два господарі. По сїмъ слѣдували ще інші внесенія вѣтъ селянъ.

На похоронѣ роздавано дуже красный, дуже плавно написаный, глубоко въ серця пливучий стихъ Омеляна Поповича підъ заг.: "Надъ могилою Впр. о. Григоріого Воробкевича (Наума Шрама)". Немило нась вразило, що цѣлій покоронъ бѣгъ початку до кінця

только зможуть опертися спільному противникові, котрый басяи Русиновъ и Румуновъ засимлювати. Покойный мавъ все надѣю, що Румуни отимляться и перестануть рускій народѣ кривити. Тому то жалуємо за нимъ дуже, бо днь булучи дуже поважанимъ и Русинами и Румунами м旤ъ-бы бувъ дуже богато зробити для пожданої згоды мѣжъ обома народами на Буковинѣ...

Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки. Мы певній то, що всѣ, що лиши були въ церквѣ на пахахъ и надъ могилою, розумѣли по руски, а переважна часть не розумѣла нѣчого по волошки. Тымчасомъ пань-отѣ підъ проводомъ звѣстныхъ недруговъ руского народа о. архимандрита Калинівського и Олінського все пра-вили лишь по волошки, такъ, що мы завѣти не розумѣли, коли маємо хреститися. Надто о. арх. Калинівській державъ цѣлу годину проповѣдь въ церквѣ по волошки; що говоривъ не знаємо, бо мы не розумѣли; а коли вже хотѣвъ конче по волошки говорити, то м旤ъ и по руски що сказати — вже хотѣли лиши въ уваги на топоровецкихъ громаданъ, котрый такъ численно на похоронѣ явилися а були на проповѣдіи о. Калинівського буквально якъ на турецкому казаню", бо и слова не розумѣють по волошки. Черезъ цѣлій далекій похоронъ въ церкви ажъ на цвинтарь "на Горечій" не чута було руского спѣву; надъ могилою вновь пра-вили все по волошки. Ажъ коли одинъ топоровець громадянинъ мавъ отвагу голоно сказати: "Мы тутъ приїшли, тай нѣчо не розумѣмо" — ажъ тогдь зачавт о. Гакманъ рускій молитви говорити. По сконченю молитви мы на-дѣялися, що "рускій" проповѣдникъ о. Прокоповичъ, що бравъ удѣль въ похоронѣ, промовитъ хотѣбы до народа въ Топоровець по руски — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди о. Калинівській скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавт хоръ алюмінівъ спѣвати по волошки такъ довго, доки нардѣ не розѣйшовся. Було то очевидно обичене на то, що хотѣвъ звѣчайно овочі. Черезъ цѣлій далекій похоронъ бѣгъ похоронъ въ похоронѣ явилися лише волошки — поминувши вже интелигенцію руску, которая въ переважній часті нѣчо по волошки не розумѣє, — но о. арх. Калинівській вновь виступивъ съ волошкою проповѣдю, на котрой зновъ були мы всѣ якъ "на турецкому казаню". А надто зааранжовано се такъ спрятъ, що леди

и конституції, о котрой канцлеръ сказавъ, що она повинна бути для парламенту *Noli me tangere*.

Россія. Царь переїхавъ зъ Петербурга въ Гатчину. Петербургскій и Новгородскій митрополитъ Іоандр обходивъ дні 23 и 24 січня падолиста 50 лѣтній ювілея служеня своею архієрейською службою. По поводу сего ювілея дарували царь митрополитъ Ісидору портреты царя Николая I, Александра II и інші, висловлені богато бриліантами, а многій депутатції зъ робжихъ сторінъ великої держави складали митрополитъ свою же ланя и зложила ему такожь на памятку его ювілея много подарунків. Митрополитъ Ісидоръ есть сынокъ діакона Сергія И. Нікольского и родився 1799 р. въ селѣ Козьмодем'янському, тульской губернії. Въ 1825 р. постригся біль въ монахи, а 1834 бувъ рукоположений въ епископы въ Москву. Познѣше бувъ біль іменованый екзархомъ грузинськимъ, а оттакъ 1858 р. митрополитомъ киевскимъ и галицкимъ, а на послѣдокъ 1860 р. митрополитомъ петербургскимъ новгородськимъ. Торжественне засѣданье "петербургскаго благотворительного общества" бѣлося дні 1 грудня. Проф. Ламанський говоривъ о задачахъ товариства. Поміжъ іншими розпочатою польською покровительствомъ Россії, а особливо треба бѣ улекшити прилученіе Славянъ західнихъ. На засѣданію було много членівъ особливо зъ духовенствомъ. Мажъ іншихъ бувъ на засѣданію такожь сербскій митрополитъ Михаїлъ. Кураторъ варшавскаго округа школъ предложилъ министерству проектъ, що на школьный округъ варшавскій будуть назначени три інспектори окружній.

Бельгія. Сею парламентарія въ Бельгії розпочала горячими дискусіями політическими викликами бувшими президентомъ міністромъ Фрерь Орбаномъ. Сей заштовта заразъ въ самой почтати осені, чи змѣна особъ въ кабінетѣ буде мають впливъ на політику правительства и чи змѣна потягне за собою такожь змѣну програмы чи нѣ, а коли зайшла лиши змѣна особъ, що було причиною сего. На се отповѣдь на самимъ передало Малю и заявивъ, що министръ Водо въ Якобот уступили на жаданіе короля. Оттакъ забравъ голосъ теперішній президентъ кабінету и заявивъ, що біль перший постановивъ не допустити либераловъ до управы. Шо до уступленія давніхъ министрівъ, то біль заявивъ, що подпишавъ вправдѣ актъ королевскій, але не бере за него отвѣтальність на себе, бо сей актъ єсть прерогатива короної. О новомъ законѣ школъ бувъ показавъ Бернертъ, що біль поєднане не єї змѣненіемъ, бо показавъ найлѣпшимъ.

Греція. Новий доказъ обмеження сферъ дѣланя на балканському польостровѣ мако въ біль грекого міністра дѣль заграниць, котрый отповѣдаючи въ парламентѣ на інтерпелляцію п. Зеноупоса, навѣвъ заявленіе гр. Кальоніко въ австрійскихъ делегаціяхъ въ спрѣвѣ угодахъ торговельнію зъ Гречією і скрѣпленію интересовъ матеріальнихъ, що на будучності може причинити до зближення політического. Бесѣдникъ замігавъ, що подобна прихильність зъ сторони такої держави якъ Австрія може бути принятія лиши зъ правдивою відчюстю и зъ отповѣднимъ поспѣхомъ; даліе заявивъ біль ще, що тую прихильність австрійської держави для Гречії належить головно тому, що призначати, що Гречія обявила силну волю не нарушати мира на всіхъ і працювати надъ удержаньемъ *status quo*. Цѣла се бефда грекого міністра значить іншими словами: Гречія готова стати на балканському польостровѣ по сторонѣ Австрії и боронити тамъ єї інтересовъ, за що зискує собѣ прихильність і вояку підмогу въ власныхъ інтересахъ.

НОВИНКИ.

— Товариство "Рускихъ Дамъ" у Львовѣ устроює въ місяці грудня с. р. кождої суботи вечірніць музичально-декламаторській, а на послѣдній вечірніць буде дане і аматорське представленіе. Перша вечірніць бѣлося въ суботу дні 6 л. грудня. Товариство надіється, що Вп. Публика, знаючи хосенію цѣль, на яку сї вечірки устроюються, зводить ихъ якъ минувшого року, численно поєднані. Дні 3 л. лютого, въ второкъ, устроить товариство "Рускихъ Дамъ" вечіръ съ танцями въ великої сали "Народного Дому". — Отъ Ви-дому товариства "Рускихъ Дамъ".

— Товариство "Академіческий Крунокъ" устроює дні 12 л. грудня въ великої сали "Народного Дому" літературно-музичний вечіръ на дѣло, многозаслуженого артистки рускої оперы, панії Іванни Стефуракової. Въ програму вечіра входять: отчтъ п. В. Д. п. з. "Звичай на Русі въ дні св. Андрія", декламації, про-лукції музичні зъ композиції Бетовена, Вербіцкого, Лисенка і Астгольца; сольно басове п. Б., троє на скрипки, фортепіано і віолончель і со-ль-фортепіано. Цѣль вечіра — гуманна, а цѣни місце дуже умірені: фотель 1 зл., крѣсло въ першихъ рядахъ 80 кр., въ дальшихъ 60 кр., входъ на салю 30 кр., на галерію 15 кр. — не обмежує жертовлюності.

— Отъ о. Ивана Волинського одержали мы слѣду-ючу звѣстку зъ Антверпенія въ письмѣ зъ 28 л. падолиста: "Щасливо доїхали мы до Антверпенія. Межи Дрезномъ а Ліпсікомъ падавъ такій снѣгъ, що поїздъ задержався на дорозѣ и склонившися о 6 годинъ. Противно-жъ недалеко за Гамоверомъ падавъ дощъ съ перервами ажъ до Ахену, и въ огородахъ ще ярина зеленілася. Въ Антверпенії воздухъ зовсімъ пахне весною, якъ у насъ въ Великодні. Мѣсто що до буддевель можна порівнати зъ Львовомъ, толькож склонові

выставы тутъ незрівнаній, такожь богато всякихъ базаровъ польськимъ небомъ. Катедра готицка, величезна, красива; въ костелѣ лавокъ нема, толькож въ кутѣ маленька крісцелла і клячики, котрій єї кождий ставить, де хоче, і молитва. Завтра маю позовленіе о 7 годъ отпраїти службу Божу, а о 9 маємо бути вже на корабли."

— Руско народний театръ розшрощався въ неділю зъ Львовомъ, а вчера виїхавъ до Переяславля, де вже сегодні виступає съ комедією "Война съ Жаніками". Въ четвергъ, 4 л. грудня буде дана комедія оперета Иса. Воробьевича "Панъ молодо зъ Боснії"; въ суботу "Гуски і гусочки", комедія М. Балуцкого, а въ неділю "Никола Довбушукъ", народна оперета А. Степанського. Театръ наша польська часть своєю гостиною у Львовѣ здобувъ собѣ загальну оцінку і признательність. Словіваемо, що і жителі Переяславля і окрестності съ рівною широтою почитаютъ наш театръ и будуть старатися всіми силами підтримувати много-важну нашу інституцію народовъ.

— Видѣтъ академичного товариства "Союзъ" въ Чернівцяхъ уконоституовано якъ той споїдь: правникъ Олімпій Волинський, голова; правникъ Євгеній Тарновецький, заступникъ; правникъ Григорій Ом. Ганкевичъ, секретарь; правникъ Антоній Іванікій, касієръ; правникъ Евгеній Ом. Ганкевичъ, бібліотекарь; правникъ Семенъ Відинівський, господаръ; правникъ Корнило Фербієвичъ і філософъ Іларіон Кучковський, контролоры.

— Допоміжний виборъ одного члена ради повѣтою въ повѣтѣ Кам'янка Струмилова зъ курії громадъ сельськихъ розписаный на день 15 січня 1885.

— Педагогичне руске товариство подає съ поданію до пр-людною вѣдомості, що за его причину Свѣтлій нашій інституції: "Проовѣтъ" і Редакція "Зоря" передали даромъ членамъ книжочки свого видавництва "Дрогобицькому Інституту сиротъ" въ той цѣлі, щобъ були взяті до тамошньої бібліотеки і роздаваній до читання рускимъ питомцямъ того заведенія. Благородный на мѣръ того починає кождый зъм'ятець оцінити; руске зерно, києве въ роляхъ душевну тамошньої рускої молодежі, лишеної воякою народною обіцакою, чей паде на здорову роляхъ, і видаєтъ здоровий плідъ. Що дай Господи! Львівъ дні 30 падолиста 1884. — Отъ руского педагогичного товариства.

— До рукоположенія въ священники явилися у Львовѣ пп. Левъ Фіцаловичъ, Ів. Залескій, Ів. Майковський, Север. Борачокъ, Дим. Косьонжекъ, Володим. Борисевичъ, Ілля Когбъ, Ів. Топольницький, Ник. Любінецький, Левъ Чемеринський, Іларій Павловський, Володим. Поховський, Ник. Демчишинъ, Григ. Грушка, Онофрій Вергунтъ, Іосифъ Бородевичъ, Григ. Рыбакъ, Ів. Устіловичъ, Ів. Колянковський, Конст. Мудракъ, Мих. Світеньський, Володим. Сойка, Теодоръ Мурдакъ, Ів. Бодругъ, Ом. Дудровичъ, Ник. Поджаркъ, Клим. Роснєвський, Ник. Котлярчукъ, Юл. Галькевичъ, Ів. Томкевичъ, Стеф. Высоцанський, Денисъ Свистунъ і Евг. Индишевський.

— І. Юліанъ Ямінський, бувшій касієръ "Общого ролян.-кред. Заведенія", зеставъ въ пятницю мінувшого тижня — якъ доносить "Kur. Lwow." вищущений на вольну стопу, за кавіюю 800 зл. Такожь і сензаль того банку Тобіє Гандъ має бути вищущений на вольну за зложеньемъ отповѣдної квітці.

† Александръ Лукасевичъ, староста повѣтовъ і посолъ на обіймъ краєвого номера оногдь въ Тернополі.

— Архіеп. Фелинський купивъ въ Чернівцяхъ реальностъ отъ Володислава Августиновича і перенесе біль 1 мая олдъ. року на постіяне проживанье до Черновець.

— Іс. Францишко Мальчинський, епископъ зъ Алессіно въ Альбанії, мавъ приїхати вже вчера до Львова; проживе біль тутъ колька неділъ, а мешкати буде у овоєї сестри п. Кришаківичевої, вдовы по холмському священнику емігранта.

— Въ Семядоляхъ, дек. Станіславівського, згро-рѣла церковь зъ незвѣстныхъ доси причинъ. Церковь була асекурована на 3.000 зл. Всѣ рѣчи кромѣ иконостаса витратувано. Богослуженіе буде отпраїти въ старій школѣ переобразованій на каплицю.

— Рудигеръ епископъ горбшної Австрії померъ въ Лінцу дні 29 падолиста о 1/2 год. по по-лудни. Причину смерти лѣкарѣ оконотатували: затамованіе отдыху і скорий упадокъ сил.

Процесъ вѣденьськихъ анархистовъ скінчился 29 падолиста. Зт 20 обжалованихъ увильено зо всімъ лиши двохъ; зъ прочихъ засуджено 2 на 12 лѣтъ, 1 на 10. 4 на 8 1 на 5. 4 на 4 а 6 на 3 лѣта тяжко вязницѣ заостреною однодневною постомъ що мѣсяця. У всіхъ засудженихъ настутило засудженіе въ наслѣдокъ обжалованія зради стану і провину противъ публичного беспеченьства. Більша частъ засудженихъ була ще крімъ сего обжалована о образу маєстату. образу членівъ цісарської родини, безапоконя въ виконуваню релігійнихъ обовязківъ і намовы до убиства.

— О. Іоанъ Яюсь зъ Степантина надобравъ для більнихъ учениківъ въ рускій гімназії у Львовѣ на соборчику сокальского деканату о. М. Миколаевичъ 1 зл., Роздѣльский 1 зл., Зубрицкий 1 зл., Кишакевичъ 1 зл., Фолисъ 1 зл., Яюсь 1 зл., Яремкевичъ 1 зл., Леонтовичъ 1 зл., Яковъ Корчаківский 1 зл., Александъ Фалевичъ 1 зл., — все до 12 зл.

— На більнихъ учениківъ рускій гімназії приолали з складокъ: Всоч. о. Іосифъ Яюсь, 12 зл., о. Діонізій Свистунъ зобраніхъ на всімъ: 8 зл. Що одну (посмертну) бібліографію Вагілевича найдали мы въ варшавії. "Tygodnik u illustr."

вчасній снігъ прикорнили потреби більної молодаї въ засмотренію якъ ноги обувьми, а тѣла одягнуло. Складаємо въ імені тонь молодежі щирі пріти при торжествахъ родиннихъ і при другихъ нагодахъ не забуваютъ на тихъ, що въ холодѣ і голодѣ учата і працюють надъ овочами образованіемъ, щобъ въ даному часі отвідячили народовъ своимъ прислугами, достигнувшими званіє, до котрого прямують. — Зъ Дирекції рускій львівської гімназії. — В. І.

— IV. Виїзъ датівъ за часі біль 15 л. до 25 л. падолиста на "Рускої Бурзії" въ Стрию. О. Мих. Рошевський зъ Лодзвіна 20 зл. Хвалівний Видѣль Радуцькій зъ Болехова 5 зл., о. Федоревичъ зъ Стрия, п. Мел. Гладишевський зъ Стрия, п. Вергановський зъ Дѣдушице по 1 зл. П. Горуцький зъ Стрѣлковъ 50 кр. Титуломъ бітсокъ стягнено 11 зл. 99 кр., за садовину 15 зл., за проданій матеріалъ будовляни 66 зл. 24 кр. Середчна подяка по-вysшилась. Добродія за їхъ щедрі датки!

за рікъ 1866, написану Zacharyasewicz-омъ. — Авторъ примиють въ брошурѣ "An die Russen" (1848) не єсть Я. Головацкій, але Симонъ Добринський (см. Добринського: Жизнь А. Добринського 58). Въ "Временному" зъ 1863 р. (І роції) находитъ на стр. 81—93 праця Я. Головацкого: "Хронологическая реєстрация високихъ братій... інститута Ставропігійского (1461—1862)". — Могучі подати будуть бути нові доповіді, опростована, або може звѣсти про рукописахъ, прошу въ інтересій рідної письменності учениківъ се печатно. — В. Коцовський.

Господарство, торговля и промисль. — Банкъ взимнихъ обезпечень "Олавія". Дѣятельності і грошейка фрекенія за місяць липень, серпень і вересень 1884.

Въ протягу того часу заключено во всіхъ секціяхъ обезпечень (I—V.) житевій, огнівій і грабовій новихъ обезпечень разомъ 23.289 на капіталъ зл. 27.184.575.49, зъ котрýchъ премія и побочній належито висносило зл. 523.909.90.

— Вънагородженъ за школы выплачено въ той часі въ всіхъ секціяхъ зл. 168.048.95. Въ протягу тихъ трехъ місяцівъ вложенію до каси за датковихъ і щадничихъ зл. 280.467.14, межи котрими въ слідуючихъ галиціяхъ: въ Бірчи, Божхі, Делятинѣ, Добчиць, Дрогобичъ, Коломиї, Козовѣ, Куківкѣ, Наколаевѣ, Надвірнѣ, Перемышлянахъ, Радомишль, Рогатинѣ, Радловѣ, Станіславовѣ, Закличинѣ і Збаражѣ, — якъ та-кожъ пожичено на іпотеку зл. 542.107.68. Оборотъ грошейевъ въ центральній касій за той часі висносило зл. 2.528.805.46. Пожарними сікавками обільено 3 громади въ Чехахъ, одну въ Моравії, і одну на Уграхъ. Огль 1 січня до 30 вересня 1884 заключено во всіхъ секціяхъ новихъ обезпечень 54.367 на капіталъ зл. 58.814.962, за премію и побочній належито висносило зл. 1.415.692.36

и выплачено въ протягу того часу вънагородженъ за понесеній страти во всіхъ секціяхъ зл. 428.383.58. Такожъ автономичне стоварище достарчає намъ задовілюючихъ результатів. До кінця вересня т. р. зг

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скла и товары мѣшаныхъ
у Львовъ, улица Трибунальска ч. 6.
Заложеный въ роцѣ 1845.

Подяка для банку взаимныхъ обезпеченій „Славія“ въ Празѣ.

Почувствамо до милого обовязку зложити
свій Почт. банкови „Славія“ нашу іскренійшу
подяку за скоре, точне а передовоїмъ спрaved-
ливе ликвидованье шкодъ, які мы понесли въ ча-
сі пожару, зав'єтишого наше село, дні 22 лат.
серпня 1884.

При томъ заливаєт, що заразъ при ликви-
дації выплачено намъ майже цѣле отшкодованье,
незначну же решту мы одержали въ короткомъ
часѣ. По той причинѣ припоручаемъ кождому,
хто добре хоче асекурувати свое майно, — банку
взаимныхъ обезпеченій „Славія“ яко ретельне
Заведение асекураційне.

Розсадовъ дні 30 листопада 1884.

Ілько Бутковскій, Олекса Матвішинъ, Ми-
хail Кривий, Ілько Фрасолякъ, Василь Гриць,
Іосифъ Гудзъ, Михайл Кузевъ, Яць Демківъ,
Василь Шелепетенъ, Пилипъ Ядвіжакъ, Данило
Демківъ, Михайл Сколодзра, Петро Демківъ И-
ванъ Ковалъ.

Народный русский МОЛІТВЕННИКЪ

съ припорученiemъ и апро-
бациою Преосвящ. Епископа
Дра Сильв. Сембраторича,
получить можна

въ Торговли Мих. Дымета
и у Конст. Урбана ч. 20
рынокъ Львовъ,
оправъ по 60 кр., 90
кр., 1 зр. 10 кр., 1 зр. 60
кр., 2 зр. 60 кр. и 3 зр.
Для дамъ въ аксамитѣ по
4 зр., 4 зр. 50 кр., 5 зр. и
5 зр. 50 кр.

Брошурою на велии.
паперъ 1 зр. 1239 2—6
Купуючиъ болже примѣ-
никоў отвѣтнаго работы!

И. Вайнъ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 22
1102 поручас свій (7—12)

складъ образовъ олійнихъ и олійно-
друкованихъ: сяянихъ, народныхъ-
прайблазовъ и т. п., якъ такожъ вели-
сій выбрать зеркала и рамы золо-
репныхъ, бароковыхъ, листовыхъ, ор-
ховыхъ и рѣзбленыхъ.

Пріймають образы олій-
ній и олійно друкований до бтно-
вленія, налагненія и оправы въ
рамы, якъ такожъ рамы до зо-
лоченія по цѣнахъ якъ найумѣ-
ренійшихъ.

Сплата ратами мѣсячными,
такъ въ мѣсяцъ якъ и на провинції.

Квиты поборовій на

ЛОСЫ МѢСТА КРАКОВА

головна выгана

ЗР. 25.000

найменша выгана зр. 30

Тягненье вже 2 сѣчня

Щоби такъ пожаданій и певній

ЛОСЫ КРАСВІЙ

якъ найбільше розповсюднити, продаю такъ довго якъ довго вистає запасъ

поодинокі лосы въ 11 мѣсячныхъ оплатахъ по 2 зр.

три " въ 24 " по 3 зр.

пять " въ 24 " по 5 зр.

Вже по уплатѣ першої рати належать всі выгани до купившого.

За готовку по курсѣ дневніймъ.

По поводу надходячого тягненя, прошу о якъ найскоріше замовленіе.

При замовленіяхъ зъ провинцій — найвыгоднійше поштовымъ переказомъ — прошу такожъ
о 15 кр. за оплату пересилки квиту поборового получити. Послідніати поштовий за дороги

Августъ Шеленбергъ

Домъ банковый и контора вымѣни у Львовѣ.

Подяка.

Подписаніи уважаюти своимъ овятимъ обов-
язкомъ подлкувати прилюдно Высокоповажаному
патріотови п. Іванови Борискевичеви за щед-
рый даръ 400 зр., котрій жертвувавъ на заложе-
ніе читальнѣ въ нашомъ селѣ. Нехай Воевицій
вынадгородить Тобѣ, Всечестный Пане, стократ-
но за веси. Твой такъ довгій неутомимый трудъ
около піддягненія нашого бѣдного народа руко-
го. Підъ твоимъ крыломъ мы якъ тій темній
пташки узріли свѣтъ и познали, хто наїмъ опрі-
ле, а хто наїсъ поглотити хоче. Громада має въ
Тобѣ щирого заступника и порадника у всѣхъ
справахъ въ підѣ Твоимъ проводомъ чеснія ща-
сливими и безпечними бѣдъ всѣхъ напастей. Дав-
ни Богъ, щобъ Ты, нашъ дорогій скарбъ, зоря на
нашомъ небосклонѣ, якъ найдовше намъ прово-
давъ, щобъ за Твоимъ проводомъ ціїшли мы до
берега лучшої долі! Прійміж отъ наїсъ, Достой-
ний Пане, хоче тую подяку въ дань, котра зъ
глубини серця походить, бо мы не съмъ въ си-
лѣ чимъ іншимъ за Твой щедрый даръ отда-
тися. — Въ Увіслѣ, дні 30 падолиста 1884.

Демко Мостовий, Іванъ Любомір, Михаїлъ Ангелъ,
Михаїлъ Мостовий — за Видѣль читальнѣ.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА!“

Комедія на 4 справи.

Написавъ Олександръ Я. Конискій.

Ціна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторінь 73 — Набуты можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ, улиця Галицка, число 16,

поручаютъ:

Сорочки мужескій бѣлъ, гладкій, по пѣнѣ фабричнѣ зр. 1·50, 1·80,
2·250, 2·80 и 3; колоровъ „Окфордъ“ по зр. 2·15 и 2·80; вѣчній
(гуттупільскій) по 2·50.

Сорочки для хлопчиківъ бѣлъ, толькъ въ одвѣтѣ знаменитомъ родѣ
по зр. 1·50.

Каписони зъ „Calico“ домашнія роботы по зр. 1·20, 1·40 и 1·60.

Ковіїники штука по 20, 23 и 25 кр. Тузинъ по зр. 2·40 до 2·80.

Маншетъ пары 35, 40 и 45 кр. Тузинъ зр. 4 до 5.

Хустки до носа отъ 15 до 60 кр. штука шовковъ 75—150.

Скарптики бѣлъ и колоровъ, пара отъ 15 кр. до 1·50 зр. Въ тузинѣ
скарптики бѣлъ и колоровъ, пара отъ 15 кр. до 1·50 зр. въ тузинѣ
шовковъ, такожъ проф. Егеря

Камізельки водяжкій съ рукавами и панчохи до полубавія.

Папучъ, мешти и чоботы фальцеві, підліди, коцники авглійскій.

Рукавички въ якого вода, власного виробу, пульресы, пушки на
тютюнъ, паперцъ до цигаретъ и т. п.

Цинандри складавъ (чароаха слайди) тибетовъ зр. 5·50, атласовъ зр. 9

Кафтаники, сподінки и скарптики бавовняній, вовнишній фланелеві
и шовковій, такожъ проф. Егеря

Камізельки водяжкій съ рукавами и панчохи до полубавія.

Папучъ, мешти и чоботы фальцеві, підліди, коцники авглійскій.

Камашъ фальцеві, мужескій, пара зр. 1·50, високій зр. 2·20.

Штильни, камашъ шкіряній до полубавія и до кови, пара зр. 3·50—6.

Шапки зъ футра сукна, шапки ранній фезы турецкій по зр. 1·80.

Парасолъ бавовняній, вовнишній и шовковій бѣдъ зр. 1·20 до 10.

Підліди гумові въ ріжкіхъ ролахъ бѣдъ зр. 10·50 до 28.

Калошъ мужескій, вовнишній пара 4 зр., виншній 3 зр., — ламскій високій
3·50 зр., виншній 2·80 и 2·50 зр.

Перфумы, мыла, колоніська вода, пудръ и т. п.

1253 (2—12)

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000
марокъ

яко найбільшу выгрун подає въ най-
щаслившомъ случаю найновійша,
велика, державою Гамбурга загва-
рантована лотерія грошува.

Специално же:

1	Премія а. М.	300000
1	выгр. а. М.	200000
2	выгр. а. М.	100000
1	выгр. а. М.	90000
1	выгр. а. М.	80000
2	выгр. а. М.	70000
1	выгр. а. М.	60000
2	выгр. а. М.	50000
1	выгр. а. М.	30000
5	выгр. а. М.	20000
3	выгр. а. М.	15000
26	выгр. а. М.	10000
56	выгр. а. М.	5000
106	выгр. а. М.	3000
253	выгр. а. М.	2000
6	выгр. а. М.	1500
515	выгр. а. М.	1000
1036	выгр. а. М.	500
29020	выгр. а. М.	145
19463	выгр. а. М.	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20,		

Разомъ 50,500 выгрунъ, а крімъ
того ще одна премія, прійдуть
въ семи клясахъ певно до порѣ-
шена.

1219 2—4

Найновійша велика, високимъ правителствомъ обовязково
жавнімъ въ Гамбургу дозволена и пѣльми майномъ державнимъ загварантованою лотерія грошува содержитъ 100000
полісівъ, въ которыхъ 50.500 лосовъ, отже бльше якъ
половина будуть виглятими одинъ по другому въ семи
клясахъ зъ стоячими тутъ побѣдъ виграними; цільни
піталь, що має виголосуватися, вигниси

9,290.100 марокъ.

Черезъ богатство вигранихъ, маючихъ виголосуватися въ
сѣй великій лотерії грошува, якъ такожъ черезъ найбіль-
шу можливу гарантію і точну выплату вигранихъ тѣ-
шиться лотерія ясною всією державою. Після
постанови плянъ управляемъ не має особи до сего призначена
генеральна дирекція а держава вадоре підле підприємства

заснованою користю відмінно уряджено, що всѣ 50.500 вигранихъ ма-
ють вже певно рѣшити въ колькохъ місяцяхъ а імен-
но въ семи клясахъ.

Головна виграна першою клясою вигниси 50.000 марокъ, збільшена отакт въ другої класи на 60.000, въ
третю на 70.000, въ четвертю на 80.000, въ п'ятю на
90.000, въ шосту на 100.000, а въ семи вигниси остаточно на
500.000, спеціально же на 300.000, 200.000 марокъ и
такт даліше.

Продажъ оригіналнихъ лосовъ съ гро